

Prace na dziedzińcu Domu Mikołaja Kopernika trwają nieprzerwanie od końca sierpnia br., a archeolodzy zeszli już znacznie niżej, docierając do warstw, które niosą zupełnie nową wiedzę o najstarszej historii tego miejsca.

Dziś możemy powiedzieć jedno. Obecnie największym odkryciem jest dotarcie do jednych z najstarszych reliktywów drewnianych tej części Torunia. Pod współczesnymi i nowożytnymi nawarstwieniami zespół archeologów Muzeum Okręgowego w Toruniu natrafił na pozostałości dawnej zabudowy drewnianej, najprawdopodobniej z przełomu XIII i XIV wieku – na pewno sprzed roku 1370, zanim na parceli pojawił się murowany dom, który w latach 1462–1480 był własnością rodziny Kopernika.

Na wysokości środkowej oficyny odsłonięto zarys drewnianego budynku wzniesionego w technice wieńcowej, z niezwykle dobrze zachowanym węglem łączonym "na zakładkę". Należy podkreślić, że tej wielkości reliktu drewnianej budowli jeszcze nie odkryto. Odkryte ściany zachowały się do wys. 2,8 m, prawie pełnej wysokości budynku. **To rzadkość: relikty drewnianych budowli mieszkalnych z najwcześniejszych faz Torunia praktycznie się nie**

zachowały, dlatego znalezisko ma znaczenie wyjątkowe nie tylko dla historii Domu Mikołaja Kopernika, lecz także dla badań nad najwcześniejszą zabudową miasta.

Co szczególnie istotne, budynek prawdopodobnie zorientowany był na osi wschód-zachód, czyli prostopadle do obecnego układu: kamienicy i oficyn (układu północ-południe). Ujawnia to całkowicie odmienną organizację parceli w okresie przed drugiej połowy XIV wieku.

Równie ciekawe są pozostałości przydomowej zagrody dla zwierząt wykonanej z sześciu-ośmiu centymetrowej średnicy palików najprawdopodobniej przeplecionych wikliną.

W najbliższych tygodniach fragmenty drewna zostaną poddane badaniom dendrochronologicznym, co pozwoli na precyzyjne określenie ich chronologii, a więc także na stworzenie bardziej szczegółowej datacji zabudowy tego miejsca. Oprócz tego planowane są również inne badania specjalistyczne np. palinologiczne, które pozwolą na określenie warunków środowiskowych sposobu gospodarki itp.

Obecnie: największym wyzwaniem staje się zachowanie tych niezwykle cennych reliktyw – zarówno dla dalszych badań, ale również dla przyszłej ekspozycji. Zostaną przeprowadzone prace konserwatorskie całej odsłoniętej konstrukcji procesowi konserwacji, które umożliwią jej prezentację na przyszłej wystawie stałej.

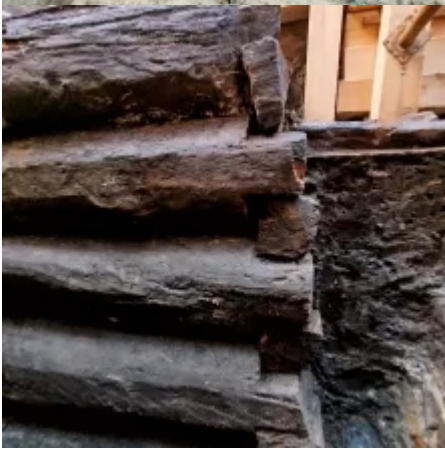
Konieczne będzie stworzenie nowej przestrzeni ekspozycyjnej do prezentacji tych najstarszych drewnianych reliktyw Torunia.

Świetnym rozwiązaniem będzie wykorzystanie przestrzeni powstałej w trakcie prac zabezpieczających zarówno mur oficyny Domu Kopernika, jak i mur graniczny parceli Kopernika 15 do zaprezentowania zwiedzającym odkrytych drewnianych reliktyw oraz innych uzyskanych zabytków archeologicznych.

Tekst: Muzeum Okręgowe w Toruniu

Zdj. Michał Kłosiński, kierownik Działu Dom Mikołaja Kopernika

Wideo: Centrum Badań i Konserwacji Dziedzictwa Kulturowego, UMK w Toruniu

- [Go back](#)
- [Share on: X](#)
- [Share on: FB](#)
- [Print](#)
- [PDF](#)